

MORJE – ČUDEŽ TRETJEGA DNE

Aleš, župnik

Pri verouku smo se učili o stvarjenju sveta. Bolj ko vse drugo se mi je zdelo čudežno stvarjenje morja. »Tretji dan je Bog rekel: "Zberejo naj se vode, ki so pod nebom, na enem kraju, da se pokaže kopno!" In zgodilo se je tako. Bog je imenoval kopno zemlja, zbrane vode pa je imenoval morje.«

Pred leti sem zapisal: "Že od nekaj se mi je zdelo, da mora biti morje nekaj veličastnega, gromozanskega in nepojmljivega. Sedaj ga gledam: pred mano leži, mirna in gladka vodna površina. Nič se ne giblje niti v zraku niti v vodi. Polagoma opazim čisto majhno črto, kodrček ali mehko gubo. Majhen val se razširi z geometričnim zaporedjem, raste, se vrtniči in dviguje ter se strne z drugim valom. Valovi postajajo vse večji, plešejo, se dvigujejo, se tepejo med seboj in v tem boju zrastejo v mogočen val. Morje se razburka, spenjeno je, raste, grmi in dere ..."

In sedaj premišlujem, da je človeško srce pravzaprav ravno takšno s svojimi občutki, čustvi,

nagnjenji in strastmi. Pred teboj leži voda – gladka kot zrcalo – mirno, zadovoljno se zdi srce. Potem pa pride kaj, droben dogodek, morda le besede, ki ga razveselijo, zbudijo nagnjenje, ga stopnjujejo v duševni vihar. Zbudi se nejevolja, začne se prepir, se sprevrže v sovraštvo, in že je tu vihar ...

In tako kot vsak človek je tudi morje vedno tako skrivnostno, a vendar mi govori v jeziku, ki ga podzavestno razumem, in mi odkriva resnico, ki jo nosim nekje v sebi. Poletje je čas, ko me nezadržno vleče k morju, tej čudoviti Božji stvaritvi. Vsaj za kratek čas moram spet videti ta čudež stvarjenja tretjega dne.

O SVETI MAŠI

Pripravil Aleš, župnik

Osvežimo si spomin: IZREDNO PASTIRSKO PISMO SLOVENSКИH ŠKOFOV: TELESNE DRŽE PRI SVETI MAŠI (9. februar 2003)

Spoštovani in dragi verniki! V tem izrednem pastirskem pismu vam želimo spregovoriti o telesnih držah pri sveti maši, v želji, da bi bilo naše sodelovanje pri bogoslužju čimbolj polno, zavestno in dejavno. Enotne telesne države vsega svetega zbora so tudi znamenje edinosti članov krščanske skupnosti, izražajo njihovega duha in krepijo sveta čustva. Poenotenje različne prakse po naših župnijah nam nalaga tudi Plenarni zbor Cerkve na Slovenskem. Skupaj z vami hočemo poglobiti pomen naslednjih drž in gibanja telesa: stojo, sedenje, klečanje in hojo; ovrednotili bi radi tudi sveto tihoto. Vse te države na različne načine uporabljamo tudi v vsakdanjem življenju.

I. Pomen drž pri sveti maši

V vsakdanjem življenju je stoja znamenje spoštovanja, saj na primer vsi vstanemo, kadar pride v našo družbo imeniten človek. Stojimo, ko se pozdravljamo ob prihodu in ob slovesu, ko kaj povemo, obljubimo ali prisežemo na slovesen način ... Stoja je najstarejša drža pri bogoslužju. Je

znamenje spoštovanja, pozornega poslušanja in svobode Božjih otrok. Podobno kot stoja je tudi sedenje nekaj zelo pogostnega v našem življenju. Sedimo običajno pri poslušanju, pri branju, pri delu z različnimi aparati pa tudi pri počitku. Jezus je na primer velikokrat sede učil, kar je pomenilo, da uči kakor tisti, ki ima oblast, ljudje pa so ga pogosto sede poslušali. V evangeliju imamo čudovit primer takega poslušanja: Marija, Lazarjeva sestra, je sedla k Jezusovim nogam, ga poslušala in Gospod jo je zato pohvalil (prim. Lk 10, 39).

Čeprav klečanje ni prvotna liturgična drža v bogoslužju katoliške Cerkve in je tudi v vsakdanjem življenju zelo redka, je vendarle primerna med določenimi deli obreda svete maše. S klečanjem izrazimo čiščenje, molitev, zbranost, ponižnost, majhnost, spoštovanje in prošnjo. Celo Jezus sam je na primer na Oljski gori padel na kolena in molil (prim. Lk 22, 41).

Podobno vlogo ima poklek, na primer ob prihodu v cerkev in pred odhodom na koncu svetega opravila.

Brez hoje si življenja skoraj ne moremo predstavljati. Pri sveti maši pride hoja v poštev, ko gremo v cerkev in ko po pokrižanju pri kropilniku odidemo na svoje mesto. Druga hoja vernikov pri

maši je prinašanje darov k oltarju. Navadno to naredijo mašni pomočniki; vsaj včasih pa naj bi jih v slovesnem sprevedu prinesli verniki iz cerkvene ladje. Pristopanje k obhajilu je tretja hoja vernikov pri maši. Sedaj je navada, da se za obhajilo prihaja v eni ali dveh vrstah. Med to hojo zadnjič obudimo kesanje nad svojimi grehi in se pripravimo na srečanje z Gospodom. Tisti, ki prejmejo sveto obhajilo na roko, naredijo to tako, da položijo desno dlan pod levo, odgovorijo »amen« in se umaknejo nekoliko vstran ter zaužijejo sveto Rešnje telo. Nato se vrnejo na svoje mesto.

Tudi tišina je del našega življenja. Tiho smo, kadar razmišljamo, kaj bomo povedali, kadar drugega poslušamo, kadar razmišljamo, kar smo slišali ali doživeli ... Jezus je veliko časa preživel v tišini. Pred svojim javnim delovanjem je šel za 40 dni v puščavo. V

tišini se je pogovarjal z Očetom. Med triletnim oznanjevanjem pa se je pogosto umikal v samoto in tam molil. Tišino pri bogoslužju imenujemo sveta tihota. Ni odvisna od drže telesa. Lahko sedimo, lahko stojimo ali klečimo. Pri sveti maši si v tišini izprašamo vest pri skupnem kesanju, tiho izrazimo svoje prošnje, preden začne mašnik moliti glavno mašno prošnjo. Sveta tihota je primerna tudi po poslušanju mašnih beril, po homiliji, med spremenjenjem in po obhajilu. Namen različnih uvodov pri sveti maši je, da nas v sveto opravilo ali njegov del čim bolj uvedejo. V vsakem primeru morajo biti uvodi kratki in jedrnat. Ti uvodi niso dodatne pridige, ampak le kratke spodbude za globlje doživljanje svete maše.

Naslednjič: Kdaj uporabljamo posamezne drže pri sveti maši?

KAJ LAHKO ŽUPNIJA NAREDI ZAME (ZELO OSEBNO)

Damjanca Šubelj

VEROUK

Smo sredi vročega poletja in kolikor moremo odrivamo misel na september, ko se začne nov cikel obveznosti. Tisti starši, katerih otroci bodo letošnji prvošolci, verjetno september čakajo še posebej vznemirjeno. Kako se bo otrok vključil v šolsko okolje? Bo/bomo zmogli vse obveznosti? Ker je šola obvezna za vse otroke, ne razmišljamo o tem, ali otroka vpisati v šolo ali ne. Drugače pa je z veroukom. Ker ni obvezen, ni samoumevno, da bodo mladi starši svojega krščenege otroka vpisali tudi k verouku. Ko se pogovarjam z mladimi, mi marsikdo reče, otroka smo krstili na željo starih staršev, k verouku pa ga ne bomo dali. Vendar vprašajmo se, kaj je bolj pomembno: Izobrazba, ki bo podlaga, da bo otrok dobil dobro službo in s tem preživel svoje zemeljsko življenje, ali spoznavanje vere, ki bo otroku omogočila večno življenje. Seveda, če verjamemo v to. Marsikdo mi reče, saj po smrti ni ničesar. Jaz pa odgovorim: »Kaj pa, če je?« Na to po navadi ne dobim več odgovora oziroma ugovora.

Z možem nama je bilo samoumevno, da sta šla otroka ob vstopu v šolo tudi k verouku. S tem sva sprejela tudi odločitev, da se bomo kot družina tudi redno udeleževali svete maše. Zakaj bi otrokoma ne omogočila tistega, česar sva bila deležna sama? Kdo nama daje pravico, da otrok ne bi šel k svetem obhajilu, birmi...? Kje naj spozna vero svojih prednikov, če ne bo hodil k verouku in k svetim mašam? Za potrebe tega članka sem svoja, sedaj že odrasla otroka, vprašala, če jima je bilo odveč in težko hoditi k verouku in k sveti maši. Oba sta mi dejala, da k verouku nikakor ne, k maši pa je bilo včasih res težko in tudi sedaj ne hodita redno. Oba sta povedala, da sta se pri verouku veliko naučila, da sta se tam dobro počutila in da sta vesela, da imata vse zakramente.

Ko sta otroka po končani osnovni šoli postopoma začela opuščati sveto mašo, mi je bilo zelo težko. Sčasoma pa sem dojela, da se vere in verskega življenja ne da prisiliti. Vera je milost, ki je Božji dar. Moj mož je takoj po prejemu svete birme prenehal obiskovati verouk in tudi v cerkev ni več stopil. Čez leta pa mu je bila dana milost, da je krščansko vero sprejel v polnosti in jo tudi aktivno živi. Jaz sem k verouku hodila osem let in »prisilno« obiskovala sveto mašo vsako nedeljo, a tudi meni je bilo, kot mladi puncu, vse to

strašno

dolgočasno.

Nato pa – sama ne vem, kdaj – sva spoznala, da je vera Življenje. Prisila/navada/dolgočasje se je v nekem trenutku preoblikovalo v Presežno, ki nama je v veselje, hrepenenje, pomoč in uteho. Trdno verjamem, da se bo to v nekem trenutku zgodilo tudi mojima otrokoma. Do takrat pa v vsakodnevni jutranji molitvi prosim za milost vere za svoja otroka.

Marsikdo reče, da bi bil verouk lahko bolj sproščen. Da bi otroci tam gledali le verske filme/risanke, saj se imajo že tako veliko za učiti. Vendar pa verouk pomeni pouk o veri. Starši, ki nam vera nekaj pomeni, želimo, da se naš otrok pri verouku dejansko tudi nekaj nauči. Spomnimo se svojega verouka. Saj smo se tudi zabavali, vendar pred birmo pa smo morali znati odgovoriti na tistih 100 vprašanj, ki so bila v tisti drobni knjižici in smo trepetali, kaj nas bo škof na obisku pred birmo vprašal.

Bolj pomembno, kot da otrok zna vse o cepljenju atomov, se mi zdi, da zna 10 božjih zapovedi, 6 resnic, 7 poglavitnih grehov ter zelo pomembna za življenje: duhovna in telesna dela usmiljenja. Ta so nam delala kar težave, ko smo se jih učili. Se jih še spomnimo?

Pred časom, ko je bil bližnji sorodnik, star manj kot 60 let, zaradi raka na smrtni postelji, mi je vest prigovarjala, pojdi ga obiskat. Tako mi je bilo težko iti. Kaj naj mu rečem? Kaj naj rečem njegovi ženi, kaj otrokom in še najhuje, njegovi materi, ki ji umira otrok? Kar odlašala sem z obiskom. Nato pa sem se spomnila: Bolnike obiskovati in Žalostne tolažiti. Telesno in duhovno delo usmiljenja. In takrat je obisk postal zame dolžnost, ki je ni bilo možno več odložiti. Kako sem srečna, da sem šla. Smo se zjokali, a za vse je bil ta obisk nekaj presežnega. Z mirom v srcu sem se poslovila od ljubega človeka, domačim pa je moj obisk prinesel nekaj tolažbe in veselja.

Dragi mladi starši, ki se odločate, ali otroka vpisati k verouku ali ne. Recite odločen DA. S tem boste rekli DA Življenju svojega otroka, za kar vam zagotovo ne bo nikoli žal.

BOGastvo

Marjetka Birk

Pred kratkim mi je pod roke prišla zloženka, ki je oglašala knjige. Naslov ene od njih je bil Kako do bogastva. Ni me nagovoril naslov knjige, pač pa je moja pozornost pritegnila beseda bogastvo. V sebi namreč vsebuje koren »bog«. Kako zanimivo! Le zakaj beseda vsebuje ta koren? Je tudi pri drugih jezikih tako? Kaj pa o bogastvu govori Sveto pismo?

Pri razjasnitvi pojmov in pomenov besed rada posežem po spletnih slovarjih Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša, FRAN. V Slovarju slovenskega knjižnega jezika (SSKJ) tako najdemo, da je bogastvo stanje bogatega človeka (živeti v bogastvu, v izobilju), da so to materialne dobrine (vse svoje bogastvo je zapustil sinu), druge dobrine (zdravje je največje bogastvo, duhovno, kulturno bogastvo, bogastvo duha, srca), tisto, kar obstaja v velikih količinah in se da izkoriščati (naravna, rudna bogastva), pa tudi bogastvo barv, misli. Med zadetki v iskalniku so bili tudi tisti iz Slovarja slovenskega knjižnega jezika 16. stoletja, to je časa, ko se je v prvih slovenskih

knjigah oblikoval slovenski knjižni jezik. Prvi pomen besede bogastvo, ki ga ta slovar navaja je: »**nadnaravno duhovno bitje, ki je vsemogočno in nesmrtno; SODOBNA USTREZNICA: Bog, božanstvo**«. Nadalje: »**Oče, Sin in Sveti duh kot tri božje osebe, ki so en sam Bog; SODOBNA USTREZNICA: troedini Bog**« in: »**narava, lastnosti boga, božanstva; SODOBNA USTREZNICA: božanskost**«. Torej lahko sklepamo, da ima slovenska beseda bogastvo svoj izvor v umevanju presežnega, v Bogu.

In kaj je zame bogastvo? Ljubeči, spoštljivi odnosi, ki vedno jemljejo v obzir vsakogar in vse. Seveda potrebujem osnovne materialne stvari za življenje, ne potrebujem pa razkošja, prestiža in dragih potovanj za to, da bi bila srečna. Zato ob besedi bogastvo ne pomislim najprej na materialne

stvari. Pravzaprav je bogastvo to, da je človek zadovoljen z malimi stvarmi, da ima le toliko, da so zadovoljene potrebe, tako materialne kot odnosne. Mislim, da bi bil svet veliko lepši, če ne bi toliko hlepel po materialnem bogastvu in nenehni gospodarski rasti. Če ne bi hlepel po nadvladi. Gremo se zeleno energijo, obnovljive vire, trajnostni razvoj, a vse to še vedno na račun uničevanja okolja, zastrupljanja ljudi in narave. Kot je Evropa pred štirimi desetletji začela seliti umazano industrijo v tretji svet, da bi očistila svoje vodotoke in zrak, sedaj izčrpava rudna bogastva teh dežel na račun njihovega zdravja in okolja. Ocenjujejo, da bomo na račun električnih vozil v naslednjih letih potrošili toliko bakra, kot ga je človeštvo potrošilo do danes. Kaj res ne znamo izstopiti iz svoje zazrtosti vase in pogledati svet kot celoto? Koliko časa bo človek še grabil namesto, da bi le sprejemal dar, ki nam ga vsem daje Stvarnik? Kaj je potrebno, da se človek zave, da je pravzaprav bogat, da je obdarjen? Ko sem zbolela za izgorelostjo, ko sem komaj kaj zmogla postoriti, sem v sebi doživljala hvaležnost kot nikoli prej. Zavedala sem se

obdarjenosti, veselila sem se vsakega lepega razgleda, vsakega sončnega žarka, vsake dobre besede, ljudi okoli sebe... V nemoči je srce pelo hvalnico. Ja, žal potrebujemo stisko, da spregledamo. Veliko BOGastvo je imeti Boga, imeti vero, zavedati se, da si ljubljen božji otrok. Vse to je dar. »GOSPOD deli uboštvo in bogastvo, ponižuje, pa tudi povišuje.« (1 Sam 2,7)

Kakšno bogastvo potrebujem za svojo izpolnjenost? Kako si ga lahko pridobim? Si ga jemljem ali ga sprejemam? Se čutim bogat/a, če imam zadovoljene osnovne potrebe ali hlepim po vedno več in več?

Naj nas ob pridobivanju dobrin spremlja nasvet iz Božje besede: »A spomni se GOSPODA, svojega Boga, kajti on je tisti, ki ti daje moč, da si lahko pridobivaš bogastvo, zato da uresničuje, kakor to dela danes, svojo zavezo, ki jo je s prisego sklenil s tvojimi očeti.« (5 Mz 8,18) Bog nam je nasul obilje dobrin. Zelo smo BOGati, le oči je potrebno odpreti, da jih vidimo, zaznamo, doživimo in da se v njih raduje naša duša in tako slavi Boga

FOTO UTRINKI - ORATORIJ SOSTRO 2023

POZDRAVLJENE NOVE DAROVI ZA ORGLE SOSTRSKE ORGLE!

Tadej Sadar, diakon

Ne, ne, nismo še na cilju, se pa bližamo zadnjemu dejanju napornih priprav za kraljico, ki bo na našem koru zazvenela – upamo, da kar čimprej.

Izbran je inštrument, natančneje registri in slog, ki bo nekoliko bolj romantično obarvan, kot je sprva kazalo, a bo zato nekoliko bolj naklonjen petju, kar je tudi prav. Komisijo čaka le še izbor orgelskega mojstra, ki bo nov inštrument naredil. Čakamo še nekaj ponudb, potem pa to zadnje dejanje in priprave se bodo začele. S tem tudi zaključujemo predstavitev različnih elementov, ki se tičejo cerkvenih orgel, v krajši rubriki bomo v prihodnje objavljali samo še darovalce, ki zvesto podpirate projekt, ki bo v veselje nam in zanamcem.

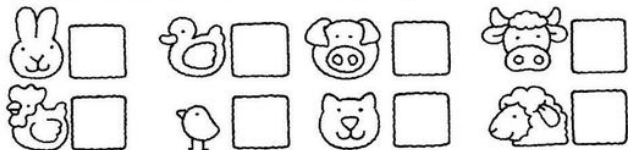
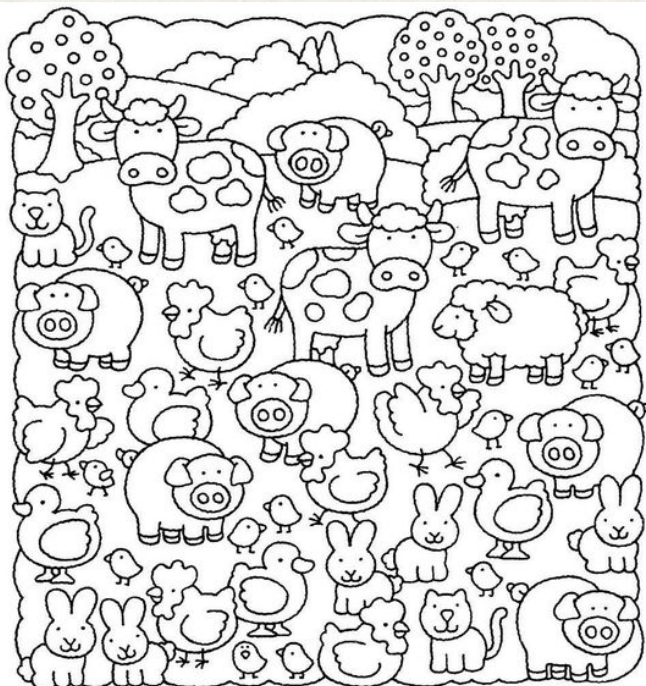
Do 14. 7. 2023 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): druž. Habič 100€, ob pogrebu DR 150€, neimenovani 620€, Jure Kavčič 50€, ob pogrebu JK 50€, ob pogrebu FŽ 430€, CIM 1000€, David Janušič 40€, nabiralnik v cerkvi 118,2€.

POUČNO IN ZABAVNO

Pripravila: Ema Jakoš

Da se boste malo pozabavali v počitniških dneh... Preštej živali in spodaj v okvirčke zapiši, koliko jih je.

Kotiček sv. Hildegarde

Vsi šolajoči, ki vas še čakajo popravni izpiti, matura in še zadnji izpitni roki na faksu, srečno in obilo znanja! Da pa bo naučeno tudi ostalo v glavi, ima sv. Hildegarda za vas staro in preizkušeno modrost: »Če ima kdo občutek 'prazne glave' /.../, naj dnevno zaužije 5 do 10 mandljevih jedrc. To napolni njegove možgane /.../.«

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA AVGUST 2023

- 6. 8.** – Jezusovo spremenitev na gori
13. 8. – 19. NML; Zavoglje: žegnanjska nedelja ob 10.00.
14. 8. – Priprava na krščevanje ob 17h.
15. 8. – Marijino vnebovzetje; svete maše po nedeljskem razporedu.
20. 8. – 20. NML; Laniše: žegnanjska nedelja ob 8.30; Šentpavel: žegnanjska nedelja ob 10.00; krstna nedelja
21.-26. 8. – Župnik odsoten; ni sv. maš v župnijski cerkvi.
27. 8. – 21. NML; sv. maša še pri Sv. Urhu ob 10.30.
28. 8. – Sostro: načrtovanje voditeljev skupin ob 20.00.

www.zupnija-sostro.com

ŽUPNIJA SV. LENART - SOSTRO in ŽUPNIJA SV. ANA - JAVOR

Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje / Javor 1, 1261 Dobrunje

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00
Zadnja nedelja v mesecu: sv. Urh:
10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob (nedeljska): 18.00
tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00

Torek: 15.30 - 16.30

Petek: 15.30 - 16.30

TRR NKBM SI56 0430 2000 3007 469

ŽUPNIJSKA KARITAS SOSTRO

Vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 17h.

DBS SI56 1914 6501 5232 838

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

TRR NKBM SI56 0430 2000 3168 295

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Tea Janušič,

Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušič

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet, arhiv župnije*